

Omkostningerne i Anledning af den samme Forretning skulde deles saaledes, at Beskrivningsudgifterne bleve baarne af hele Landet, men Kuuromkostningerne af Amtsrepartitionsfondet. De Grunde, som tidligere kunde have talt for, at Kjøbstæderne skulde fritages for at deeltage i visse Udgifter i Anledning af Udskrivningsvæsenet, medens Landværnepligten udelukkende paahvilede Bondestanden, fandtes nu i ethvert Fald at maatte have tabt deres Betydning, efterat almindelig Værnepligt er bleven indført; og naar det erkendes nødvendigt, at Kjøbstæderne maae bære deres Andeel af Udgifterne, saa forekom det Justitsministeriet naturligere, at samtlige Udgifter i den nævnte Anledning bleve afholdte af Statskassen, hvorved Land og Kjøbstæder fæe lige Ret og de ovenberørte Banfæligheder med Hensyn til Delingen bortfaldt. Justitsministeriet kunde heller ikke antage, at de nye Udgifter, som derved vilde paadrages Statskassen, kunde være en Gjenstand af nogen Betydning. En saadan Forandring i det hidtil gjældende System antog Justitsministeriet imidlertid ikke at kunne fæe uden ved Lov, ligesom det derefter vilde blive fornødent, at der i den Anledning ved ethvert Aars Finantslov bevilgedes en bestemt Sum.

Indenrigsministeriet maatte vel erkende, at der, i alt Fald naar hensees til Motiverne til den i Cancelli-Placat af 4de October 1825 bekyndtgjorte allerhøieste Resolution, ikke var Grund til i Henseende til den Betaling, som Placaten tilstaaer Lægen for syge Værnepligtiges Kuur og for Møde ved Sessjonerne, at skjelne imellem, hvorvidt det er i Interesse af Udskrivningen til Lands eller til Søes, at Forretningen er udført, eller til at betvivle, at de Lægen derved tilstaaede Diæter og Honorarer i begge Tilfælde burde for Landets Bedkommende afholdes af det pagældende Amtsrepartitionsfond, ligesom Ministeriet med særdeles Hensyn til Forholdets Natur og de flere sig frembydende Analogier maatte være tilbøjeligt til med Justitsministeriet at antage, at de samme Udgifter for Kjøbstædernes Bedkommende nu maatte kunne repareres paa disse

efter de Regler, som gjælde for lignende Omkostningers Repartition mellem et Amts Kjøbstæder. Men ligesom Ministeriet, som alt anført, med Hensyn til den Betaling, som maatte tilkomme Læger for udenfor Sessjonerne at have undersøgt Søværnepligtiges Tjenstydghed uden Ordre af vedkommende Amtmand, samt Udgiften til Sessionslocaler og til de Sessionsdeputeredes og Følges Indquartering paa Landet, havde udtalt sig imod, at den blev paalagt Amternes Communer, saaledes maatte Ministeriet overhovedet ansee det aldeles nødvendigt og i sin Orden, at ingen Udgift i de omhandlede Retninger paaførtes Communerne uden udtrykkelig Lovhjemmel, eller dog en nær og bindende Analogi. Indenrigsministeriet maatte derimod med Justitsministeriet være aldeles enig i, at samtlige Udgifter i Anledning af Udskrivningsvæsenet, da Udskrivningen foregaaer i et reent Statsøiemed og, navnlig efter Indførelsen af almindelig Værnepligt, ikke vedkommer Communerne som saadanne, saareft muligt burde gaae over til at afholdes af Statskassen, og at Forandringen burde fæe ad Lovgivningsveien, ligesom det heller ikke formeente, at den forøgede Byrde, som Forandringen vilde medføre for Statskassen, vilde være af Betydning. Under Forudsætning af dette Sidste havde heller ikke paa Sagens daværende Standpunkt Finantsministeriet Noget at erindre imod, at de overtoges af Statskassen.

Deels af Indenrigsministeriet deels af Justitsministeriet er derefter fra Kjøbenhavns Magistrat, fra samtlige Amtmænd undtagen Bornholm og fra Udskrivningscheferne nærmere Oplysninger indhentede saavel om Maaden, hvorpaa de heromhandlede Udgifter hidtil have været afholdte paa de forskjellige Steder, som om disse Beløb, idet man, for at udelukke Hensynet til de extraordinaire Forhold i Krigsaarene, har indskrænket sig til i den sidstberørte Henseende at forlange Indberetning for Aaret 1852. I dette Aar saaes da Udgiften til:

- a. Lægeundersøgelser paa og udenfor Sessjonerne samt syge Værnepligtiges Kuur at have andraget . . . 3,932 Rd. 25²/₅ s.